

Boris Mikšić

Miroslav Rožić

Pero Kovačević

Nenad Ivanković

NEKOĆ AKTIVNI GRADSKI POLITIČARI OPROSTILI SE OD SKUPŠTINSKIH KLUPA U NOVOM SAZIVU

Pali u zaborav, al' život im ne pada jako teško

Među vijećenicima nema više zapaženih figura, bivših HSP-ovaca Pere Kovačevića i Miroslava Rožića, živopisnog američkog poduzetnika Borisa Mikšića ali ni Nenada Ivankovića, bivšeg glasnogovornika Holdinga

ZAGREB – Cijela galerija likova koji su protekle četiri godine sjedili u Gradskoj skupštini, ispravljali netočne navode, diskutirali ili samo markirali sa sjednica, po završetku lokalnih izbora počeli su padati u politički zaborav. Među vijećnicima više nema nekoć zapaženih figura, bivših HSP-ovaca Pere Kovačevića i Miroslava Rožića, nema ni živopisnog, po mnogima reduktivnog američkog poduzetnika Borisa Mikšića, koji je umalo ušao i u drugi krug predsjedničkih izbora 2005. godine, kao ni Nenada Ivankovića čiju je kampanju besplatne podjele sira i vrhnja, uspostavilo se godinama poslije, financirao Zagrebački holding. Gdje su i što rade, kako se nose s činjenicom da su možda trajno potrošeni politički kadrovi i jesu li se od izlaska iz Skupštine uspjeli kvalitetno uhjebiti, upitali smo neke od navedenih »zaboravljenih asova«.

Miroslav Rožić, jedan od grlatijih HSP-ovih saborskih zastupnika i zagrebačkih vijećnika, platio je sukob s Antom Đapićem napuštanjem stranke, iskoristio je potom mandat vijećnika u zagrebačkoj skupštini, da bi na prvim neposrednim izborima krenuo u nezavisnu kandidaturu za gradonačelnika i osvojio mizernih 3,89 posto glasova. Svoju putanju od saborskog zastupnika i zagrebačkog skupština, tvrdi, ne doživljava kao politički sunovrat.

– Tehnički sam već godinu i pol dana u mirovini, gdje sam prema Zakonu o državnim dužnosnicima bio prisiljen otići nakon tri uzastopna mandata u Saboru. Imao sam život i osiguranu egzistenciju i prije politike, tako da mi sjedenje u Gradskoj skupštini ne nedostaje suviše i ne smatram se gubitnikom, tvrdi Rožić, kojemu ležernost u nastupu svakako daje i činjenica da je korisnik ugodne saborske mirovine. Drago

mu je, usto, uspoređivati se s Draženom Budišom, koji danas u zagrebačkom predgrađu rekreativno sadi potvrce i potpuno se politički pasivizirao, a nekima služi kao metafora čovjeka koji se umirovio zbog »zgađenosti politikom«.

Kovačeviću ne nedostaje politika

Rožićev bivši stranački kolega, danas šef Pravne službe u Holdingu Pero Kovačević, također je istupio iz aktivne politike, iako su ga i novinari i statistike o broju javljanja i replika godinama proglašavali najaktivnijim gradskim vijećnikom. Je li, kad se već inficirao političkim radom, u stanju skloniti se u mirnije vode glomaznog gradskog poduzeća, bez želje da se vrati u politiku – upitali smo Kovačevića.

– Nema mi razloga nedostajati ni Sabor ni Gradska skupština, jer sam vjerojatno čovjek ispred svog vremena

koji je nastojao u politici izgraditi novi stil i pristup. Novi skupštinar koji su u aktualnom sazivu moraju znati čitati materijale, znati o čemu diskutiraju i znati razgovarati s građanima. Ja sam, recimo, odgovorio na deset tisuća pisama građana, nabraja Kovačević, kojemu je jedini uvjet povratka u ozbiljnu politiku odlazak Ante Đapića s čelnog mjesta HSP-a.

Mikšiću daleko do Zagreba

Boris Mikšić, čovjek koji je geslom »dečko s Trešnjevke« i dobro upakiranom storiom o poduzetniku što je uspio na najsirovijem tržištu, onom američkom, svojevremeno je pokupio značajne glasove i na predsjedničkim i na lokalnim izborima. Ipak, više nema namjeru vraćati se u klupe Gradske skupštine. Javio nam se iz SAD-a, gdje vodi nekoliko svojih tvornica te poručio da bi vjerojatno opet

uspio, samo da se kandidirao na lokalnim izborima.

– Procijenio sam da ne bih bio dovoljno aktivan gradski vijećnik, jer je teško svakog mjeseca putovati na relaciji SAD– Zagreb. Samo zbog toga sam odustao od lokalnih izbora, kaže Mikšić, koji, slično dvojcu Rožić– Kovačević, tvrdi da je napustio politiku zbog vlastite nepotkupljivosti i časnih namjera koje nisu naišle na razumijevanje okoline. Šalio se ili ne, Mikšić uvjerava da je spreman izaći na predsjedničke izbore krajem godine, ali pod jednim uvjetom – da se kao protukandidat pojavi Ivo Sanader.

– Osluškujem iz Amerike tko će se kandidirati, a Sanader mi je izazov, jer se ne želim boriti sa pikziberima, navodi Mikšić.

Ivanković zamolio za pristojnost

Jedini sugovornik koji nam je odbio odgovoriti čime se danas bavi, nakon što je sje-

Nema Asje Bebić

U Gradskoj skupštini više nema ni Asje Bebić, mlade HDZ-ovke poznatije po podatku da je kćerka aktualnog predsjednika Sabora Luke Bebića. Kao aktivna zastupnica koja se često penjala za govornicu, ali znala i vatreno polemizirati s novinarima kad bi se otvorila tema prodaje zagrebačkog stana njezina oca, nije razočarana nepostavljanjem na HDZ-ovu skupštinsku listu.

– Nisam ni na koji način degradirana, danas sam pomoćnica glavnog stranačkog tajnika za iseljenišvo. Dobro mi je i ne želim se, kaže Bebić.

dio u skupštinskim klupama, bio je Nenad Ivanković.

– Ne želim s vama razgovarati ni o čemu, budite pristojni i nemojte me više ispitivati, poručio nam je dugogodišnji novinar, novinski urednik i pisac biografije generala Ante Gotovine. Za diskreciju, doduše, ima dobre razloge: daleko od oka javnosti daje medijske savjete aktualnom gradonačelniku, nakon što je više do godinu dana bio na sjajno plaćenom mjestu glasnogovornika Zagrebačkog holdinga.

Ako se od izjava »zaboravljenih asova« može uhvatiti zajednička nit, ona se sastoji od sljedećeg: svi su u političkom radu bili ispred svog vremena i nitko, usprkos statusu zvijezda padalica, nije do kraja spreman za političku mirovinu.

Branimir ZEKIĆ